

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 46.

Fjerde Sessions anden Samling.

16de Møde.

Mandagen d. 4. April.

(Forts.)

Finantsministeren (forts.): Det har for ofte været Gjenstand for Forhandling, til at jeg skulde behøve yderligere at gøre opmærksom paa, hvorledes jeg ikke blot ligeoverfor den ærede Rigsdag staaer som ansvarlig Minister for Kongeriget Danmark, men ogsaa, hvad angaaer fælles Indtægter og Udgifter, ikke kan tabe Charakteren af at være Hans Majestæts Minister ogsaa for de øvrige Statsdele. Det er denne Omstændighed, der bevirker, at der i visse Tilfælde er adskillige Hensyn for mig at tage, og her er netop et saadant Tilfælde tilstede. Da der forrige Aar for mig var Spørgsmaal om igjen at overtage Finantsbestyrelsen ikke blot for Holskøen og Rønborg, men ogsaa for Slesvig, som hidtil havde været affondreret fra den danske Finantsbestyrelse, da var det naturligt min Dypgave, at maatte sørge for paa hensigtsmæssigste og billigste Maade at kunne iværksætte Gjenforeningen af Finantsbestyrelsens forskellige Dele. Dette lod sig iværksætte paa een af to Maader, enten ved at overtage de forskellige Embedsmænd og Betjente, som havde været brugte ved de hidtil affondrede Bestyrelser af de paaagjaldende Statsdeles Finantsvæsen, idetmindste forsaavidt de ikke vare politisk compromitterede, eller ogsaa derved, at jeg saavidt muligt søgte at behjælpe mig med de Embedsmænd, der her stode til Finantsministerens Disposition, uagtet saamange af de Embedsmænd, der fortrinsviis havde været bekendte med Hertugdømmernes Forhold, havde forladt Kjøbenhavn 1848. Jeg valgte det Sidste, fordi jeg troede, at Forretningerne i

og for sig vare bedst tjente med at blive overtagne af Embedsmænd og Betjente af en prøvet Loyalitet, og dernæst, fordi jeg antager, at det var billigere paa den Maade at faae Forretningerne udførte, men ogsaa især af den Grund, at jeg ønsker at udføre de mig paa-hvilende Forretninger ved saa faa Menneffers Bistand som muligt. Imidlertid vare Forholdene ikke saaledes, at jeg ubetinget kunde ansee mig selv berettiget til at bevirke, eller bevirke ved en allerhøieste Resolution, at det paa-lagdes disse Embedsmænd i Finantsministeriet at overtage Forretninger, hvormed de for en stor Deel tidligere aldeles Intet havde havt at gjøre. Det maa nemlig erindres, at der ligger en 4 à 5 Aar mellem 1848 og den Tid, da jeg overtog disse Bestyrelsesgrene, og en Sammenligning mellem Statscalerderne vil vise, at der har fundet en meget stor Afværling Sted i Henseende til Personalet i flere af Ministeriets Contoirer. De Embedsmænd, som ikke vare ansatte med nogen Forpligtelse til at paatage sig Udførelsen af Finantsforretningerne ogsaa for de øvrige Statsdele, anfaae jeg mig virkelig ikke berettiget til enten selv at paalægge eller i Kraft af en kongelig Resolution at faae paalagt, at de skulde overtage saadanne, isølge Betingelserne for deres Ansættelse dem uvedkommende, Forretninger. For en Deel andre Embedsmænd gjaldt det, at det vel kunde siges, at de i Reglen før 1848 havde med Hertugdømmernes Forretninger at gjøre, og at en væsentlig Deel af disse Forretninger, som det blev dem paalagt nu igjen at overtage, eller som de bleve opfordrede til nu atter at overtage, var en saadan, hvormed de før havde at gjøre, men jeg kunde derved ikke oversee og vilde ikke have kunnet forsvare, om jeg havde overseet, at den Omstændighed,